USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 9**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, ve věci nezákonného zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2017, čj. 11 A 142/2017-15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou u městského soudu se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který měl spočívat ve vydání a nepřezkoumatelnosti rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9 na rok 2015. Městský soud žalobu odmítl usnesením uvedeným v záhlaví pro opožděnost. Proti tomuto usnesení žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní podává kasační stížnost. Současně žádá o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků.

[2] Kasační stížnost je nepřípustná, a to z následujících důvodů.

[3] V usnesení ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16, NSS dovodil, že v případě sériových podání označených jako kasační stížnost, které s ohledem na všechny okolnosti nesměřují k vydání rozhodnutí ve věci samé, ale naopak směřují jen k vydávání procesních rozhodnutí, která stěžovateli nic nepřinášejí, jde o zjevné zneužití práva podat kasační stížnost. Taková podání jsou proto nepřípustná a musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je *početnost, sériovost a stereotypnost* sporů vedených stěžovatelem, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů (srov. usnesení NSS ze dne 3. 6. 2014, čj. 8 As 77/2014-9). Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 13. 11. 2012, stížnosti č. 980/12 a 18385/12).

[4] To je i případ stěžovatele. Na soudy se dlouhodobě obrací množstvím sériových podání obdobného či totožného obsahu, včetně žádostí o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, která jsou zjevně neúspěšná, např. pro opožděnost, nebo proto, že vůbec nespadají do pravomoci soudů ve správním soudnictví,

přestože byl v minulosti ze strany soudů o tom nesčetněkrát poučen. I přesto je stěžovatel opakovaně činí a odmítá adekvátně reagovat na případné výzvy soudu k odstranění vad předložených podání nebo k doložení splnění podmínek řízení. Stěžovatel zpochybňuje prakticky všechna rozhodnutí nižších soudů téměř ihned po jejich vydání. NSS k dnešnímu dnu eviduje přes 300 podání stěžovatele.

[5] Stěžovatel zahlcuje soudy mj. svými zcela šablonovitými podáními, kterými bez jakékoliv alespoň základní argumentace požaduje ochranu před nezákonným zásahem Krajského soudu v Praze, Městského soudu v Praze a prakticky všech soudů v jeho obvodu, či Vrchního soudu v Praze, aniž by naprostá většina z nich mohla obsahově přinést pro stěžovatele cokoliv věcně významného (jen namátkou lze uvést řízení, která ve věcech rozvrhů práce vedl NSS pod sp. zn. 1 As 181/2017, 1 As 166/2017, 1 As 165/2017, 1 As 150/2017, 1 As 140/2017, 1 As 128/2017, 2 As 137/2017, 10 As 132/2017 atd.). I v této věci se jedná o údajný nezákonný zásah předsedy Obvodního soudu pro Prahu 9 spočívající ve vydání nepřezkoumatelného rozvrhu práce pro rok 2015. Poté, co městský soud žalobu odmítl pro opožděnost, stěžovatel zas a opět šablonovitým podáním označeným jako kasační stížnost napadl usnesení městského soudu.

[6] Stěžovatel navíc zachází ve svých posledních podáních tak daleko, že se vůči příslušným soudcům nezdráhá ani použití hrubě urážlivého jazyka. V tomto ohledu má NSS za to, že stěžovatelova argumentace přesáhla meze běžné kritiky, třebas nepatřičné, a dosáhla úrovně pohrdání soudem, za které *může* soud uložit pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč (§ 44 s. ř. s.). Popsané chování stěžovatele je i z těchto důvodu rozporné s účelem práva podat kasační stížnost (srov. v podstatě shodnou argumentaci v rozhodnutí ESLP *Řehák proti České republice*, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 18. 5. 2004, stížnost č. 67208/01).

[7] Soudy, včetně NSS, které jsou ústavně povolány k ochraně práv, nemohou opakovaně akceptovat procesní aktivity stěžovatele jen proto, aby formálním naplněním litery zákona vydávaly zbytečná rozhodnutí. NSS si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje toto právo, však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS).

[8] Z výše uvedených důvodů neumožňuje podaná kasační stížnost věcný přezkum napadeného usnesení městského soudu. NSS zdůrazňuje výjimečnost nynějšího postupu, který je však opodstatněn naprosto výjimečnými okolnostmi, za kterých stěžovatel dlouhodobě přistupuje k soudnímu řízení správnímu.

[9] Vzhledem k tomu, že kasační stížnosti je nepřípustná, bylo by zhola zbytečné, aby NSS rozhodoval o žádostech o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků.

[10] NSS kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu